

ಬಾರಿಸು ಕನ್ನಡ ದಿಂಡಿಮುವ ಓ ಕನಾಟಕ ಹೃದಯಶಿವ

ಕನ್ನಡ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಈ ಪದ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿದೆ ಹಾಡಿದೆ ಬೆಳೆದವರು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲವೇನೋ ಆದರೆ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಈ ಹಾಡನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಗುತ್ತಿದ್ದ ರೋಮಾಂಚನ ಈಗಿನ ಎಳಿಯರಿಗೂ ಆಗುತ್ತಿದೆಯೇ? ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಾಂಪ್ರದ್ಯಾನ್ ಹಿಡಿದು ಜಗತ್ತಾನ್ನೇ ಪಳಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಧಾರಂಡಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಈ ಹಾಡನ್ನು - ಅದರ ಮೂಲಕ ಕನ್ನಡದ ಕಂಪನ್ಯು ತಲುಪಿಸುವವು ಹೇಗೆ? ದಿಂಡಿಮುವ ಎಂದರೆ ಏನು ಎಂದು ಅಷ್ಟೇಗೊಳ್ಳುವ, 'ಹೃದಯಶಿವ' ಎಂದರೆ ಯಾರು ಎಂದು ಹುಬ್ಬಿಸಿಸುವ ಹೋಸ ತಲೆಮಾರಿಗೆ ಕನ್ನಡವನ್ನು ತಾಕಿಸಬೇಕಾದರೆ ಕುವೆಂಪು ಬಿಳಿ ಕೃಮೆ ಕೋರಿ ಪದ್ಯವನ್ನು ಕೊಂಚ ಬದಲಿಸಬೇಕ್ಕೆ. ಟಿಚ್ ಸ್ಟೀನ್ ಮಾಯೀಯ ಸೇರಗಲ್ಲಿ ಮೈಮರಿತಿರುವವರು 'ಒಡಿದ್ದೆಸರಲು', ಆ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಬಹುದೇನೋ: 'ಷ್ಟೇಟಿಮು ಕನ್ನಡ ಅಕ್ಷರವ / ಓ ಕನಾಟಕ ಟೆಕ್ ಸೇವ ತಿವ'.

ಇದು ಕೊಂಚ ಅಶಿಶಯದ ವಿಡಂಬನೆಯ ಹಾಗೆ ಕಾಣಬಹುದು. ಹೋಸ ಕಾಲದ ಕನ್ನಡ ನುಡಿಬ್ಲೀ ಹಜ್ಜೀಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಅಂತರ್ಜಾಲ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಜಪ್ಪರದ ಮೇಲೆ ಎನ್ನುವದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವ ಫೀತಿಯಲ್ಲಂತೂ ನಾವ್ಯಾರೂ ವಿಂಡಿತ ಇಲ್ಲ. 'ಕನ್ನಡವಂದರೆ ಮಂತ್ರ ಕಣ್ಣ' ಎಂಬ ಸಾಲಿಗೆ 'ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಕಣ್ಣ' ಎಂಬುದನ್ನು ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯ ಇದೆ.

ಬಾಟರ್ ಬಾಟಲಿಯ ಮೇಲೆ, ಯಾವುದೋ ಚಿಪ್ಪೊ ಪೂಟಣಿದ ಮೇಲೆ ಕನ್ನಡ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಪ್ರಳಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಹೆತ್ತಿಗೇ ನಮ್ಮ ನೇರೆ ಭಾಷೆಗೆಲ್ಲ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ. ಅಂತರ್ಜಾಲ ಲೋಕದ ಮೂಲಕ ಹೋಸ ತಲೆಮಾರನ್ನು ನವನವಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ತಲುಪುತ್ತಿದೆ. ಡಿಟೆಲ್ ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಬೇರು ಬಿಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿ ನಗುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಟೆಕ್ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಕಟ್ಟಬಿಕೆಯ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ವಿಂಡಿತ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಮುದ್ರಣ ಮಾಡುವ ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿ ತಲೆಮರೆಗೆ ಸರಿಯುತ್ತಿರುವ ಈ ಹೆಲತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತರಗಳ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಟ್ಯಾಬ್ ಬಂದು ಕೂಡುತ್ತಿರುವ ಸಂಘರ್ಷದಲ್ಲಿ, ಡಿಟೆಲ್ ಮಾಡ್ಯುವದಲ್ಲೇ (ಅನ್ಲೈನ್ ಫ್ಲಾಟ್ ಪ್ರಾರ್ಮೆ) ಭವಿಷ್ಯ ಅಡಗಿದೆ ಎಂಬುದು ನಿಕ್ಷಳವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ

